

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥ। ਉਹ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 48 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ ਜੋ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਗਰਾਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਿਮ ਹੋਵੇਗਾ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੰਪਤੀ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਕਸਟਡੀਅਨ ਕੋਲ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਾਂਗਾ ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਕਟੋਡੀਅਨ-ਜਨਰਲ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਾਂਗਾ।

ਫਾਲੋ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਅੱਗੇ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ.

ਬੋਹਗਾ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਹਰਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1954 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ: 331 (ਪੀ)।

ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟਸ ਯੂਨੀਅਨ ਆਕੂਪੈਂਸੀ ਟੈਨੈਂਟਸ (ਵੈਸਟਿੰਗ ਆਫ ਪ੍ਰੋਪ੍ਰਾਇਟਰੀ ਰਾਈਟਸ) ਐਕਟ (1953 ਦਾ III)—ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (ਐਚ)-ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ (1887 ਦਾ XVI) ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਦੇ ਤਹਿਤ 1942 ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-ਕੀ ਤਿਆਗ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਹੈ-ਤਿਆਗ-ਦਾ ਅਰਥ।

ਹੈਲਡ, ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ, 1887 ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਤਿਆਗ" ਦਾ ਤਕਨੀਕੀ ਅਰਥ, ਪਟਿਆਲਾ ਐਂਡ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟਸ ਯੂਨੀਅਨ ਆਕੂਪੈਂਸੀ ਟੈਨੈਂਟਸ (ਵੈਸਟਿੰਗ ਆਫ ਪ੍ਰੋਪ੍ਰਾਇਟਰੀ ਰਾਈਟਸ) ਐਕਟ, 1953 ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਐਚ) ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ ਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਸਾਲ 1942 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਇਸ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਆਪਣੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਵੱਲੋਂ ਸਾਲ 1942 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟਸ ਯੂਨੀਅਨ ਆਕੂਪੈਂਸੀ ਟੈਨੈਂਟਸ

(ਵੇਸਟਿੰਗ ਆਫ਼ ਪ੍ਰੋਪ੍ਰਾਈਟਰੀ ਰਾਈਟਸ) ਐਕਟ, 1953 ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਐੱਚ) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਹੈਲਡ, ਕਿ "ਤਿਆਗ" "ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਤਿਆਗ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਤਿਆਗ ਜਾਂ ਤਿਆਗ, ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ, ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ; ਛੱਡਣ ਜਾਂ ਛੱਡਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ; ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਿਆਗ"। ਇਸ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਤਿਆਗ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਤਿਆਗ ਕਰਨਾ। ਇੱਛਾ ਦਾ ਇੱਕ ਤੱਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਜੋ ਕੁਝ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ, ਇਸਨੂੰ ਤਿਆਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦਾ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਮੁਰਾਰੀ ਲਾਲ ਪੁਰੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਬਰਨਾਲਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਮਿਤੀ 31 ਅਗਸਤ, 1954 ਨੂੰ, ਸ੍ਰੀ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਦੂਸਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਫੂਲ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮਿਤੀ 31 ਮਾਰਚ, 1954 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸੋਹਨ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਡੀ.ਐਸ.ਨੇਹਰਾ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ.-ਐਸ. ਸ: ਨਾਨਕ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਹਰਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸ: ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ 21 ਵਿੱਘੇ ਅਤੇ 17 ਬਿਸਵੇ ਵਾਲੀ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਜਿਸ ਦਾ ਬੋਹਗਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ. ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨੁਕਤੇ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਬੋਹਗਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸ. ਹਰਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਨ। ਬੋਹਗਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਾਕਾਮ ਰਹਿਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ 11 ਚੇਤ, 1998 ਬਿ. (24 ਮਾਰਚ, 1942) ਨੂੰ ਸ. ਹਰਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਅਧੀਨ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਦਿਆਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਕਬਜ਼ਾ ਜ਼ਮੀਂਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਜਮਾਂਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਇੰਦਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਂਦਾਰਾਂ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਹੇਠ

ਬੋਹਗਾ ਸਿੰਘ
ਉਰਫ ਕਿਸ਼ਨ
ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ
ਵੀ.
ਹਰਨਰਾਇਣ
ਸਿੰਘ ਤੇ ਹੋਰ

ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਬੋਹਗਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਨੇ 4 ਸਤੰਬਰ, 1952 ਨੂੰ ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰਾਂ ਹਰਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਬੋਹਗਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆਂਦਾ। ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ 31 ਮਾਰਚ, 1954 ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਬਰਨਾਲਾ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ,
ਜੇ.

ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਬੋਹਗਾ ਸਿੰਘ ਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕ ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟਸ ਯੂਨੀਅਨ ਆਕੂਪੈਂਸੀ ਟੈਨੈਂਟਸ (ਵੈਸਟਿੰਗ ਆਫ ਪ੍ਰੋਪ੍ਰਾਈਟਰੀ ਰਾਈਟਸ) ਐਕਟ, 1953, (1953 ਦਾ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 3) ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਐਚ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਆਕੂਪੈਂਸੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ "ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਕਬਜ਼ਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।" ਉਪ-ਧਾਰਾ (iv) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ 11 ਮਾਰਚ, 1940 ਨੂੰ ਸਾਲਾਨਾ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਕੂਪੈਂਸੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ 11 ਮਾਰਚ, 1940 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਜਾਂ ਵਾਂਝੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਪਰ ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟਸ ਯੂਨੀਅਨ ਐਬੋਲੀਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਬਿਸਵੇਦਰੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 2006 ਬੀਕੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਬੋਹਗਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ 11 ਮਾਰਚ, 1940 ਨੂੰ ਸਾਲਾਨਾ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ 11 ਮਾਰਚ, 1940 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਬੋਹਗਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। . ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਐਚ) ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਹੈ ਕਿ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਬਜ਼ਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।" ਇਸ ਲਈ ਵਿਵਾਦ ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਬੋਹਗਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

ਤਿਆਗ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ "ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਤਿਆਗ, ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਿਆਗ ਜਾਂ ਤਿਆਗ ਹੈ; ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ; ਛੱਡਣ ਜਾਂ ਛੱਡਣ ਦਾ ਕੰਮ; ਇੱਕ ਕੁੱਲ ਉਜਾੜ" (ਕੋਰਪਸ ਜੂਰੀਸ ਸੈਕੰਡਮ, ਖੰਡ I, ਪੰਨਾ 4 ਦੁਆਰਾ)। ਇਸ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਤਿਆਗ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ

ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਤਿਆਗ ਕਰਨਾ। ਇੱਛਾ ਦਾ ਇੱਕ ਤੱਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉਸ ਕੋਲ ਜੋ ਕੁਝ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਤਿਆਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਤਿਆਗ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਕਿਸੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ "ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਛੱਡਣ" ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

"ਜੇਕਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕੋਲ ਕਿੱਤੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਬਕਾਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਇਹ "ਤਿਆਗ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਤਕਨੀਕੀ ਅਰਥ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ, ਮੇਰੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਉਹ ਅਰਥ ਹੈ ਜੋ ਪਟਿਆਲਾ ਐਂਡ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟਸ ਯੂਨੀਅਨ ਆਕੂਪੈਂਸੀ ਟੈਨੈਂਟਸ (ਵੈਸਟਿੰਗ ਆਫ ਪ੍ਰੋਪ੍ਰਾਈਟਰੀ ਰਾਈਟਸ) ਐਕਟ, 1953 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਐਚ) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਬੋਹਗਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਲ 1942 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਇਸ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਾਸ਼ਤ ਨਾ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਬੋਹਗਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਜਿਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਈਆਂ, ਉਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋ ਗਿਆ। ਬੋਹਗਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਇਹ ਅਹੁਦਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਸਾਲ 1952 ਤੱਕ ਬਣੀ ਰਹੀ, ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਸੋਹਨ ਲਾਈ ਗੁਪਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਰਾਹੀਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਨਿਯਮਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਜੋਂ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 38 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਨਹਿਰਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਜਾਂ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ।

ਬੋਹਗਾ ਸਿੰਘ
ਉਰਫ ਕਿਸ਼ਨ
ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ
ਵੀ.
ਹਰਨਰਾਇਣ
ਸਿੰਘ ਤੇ ਹੋਰ
ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ
ਬਹਾਦਰ, ਜੇ.

ਉਰਫ ਕਿਸ਼ਨ
ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ
ਵੀ.

ਹਰਨਰਾਇਣ
ਸਿੰਘ ਤੇ ਹੋਰ

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ
ਬਹਾਦਰ, ਜੇ.

ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਹੀ ਇੱਕ ਨੁਕਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਹੋਲਡਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਪਟਿਆਲਾ ਐਂਡ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟਸ ਯੂਨੀਅਨ ਆਕੂਪੈਂਸੀ ਟੈਨੈਂਟਸ (ਵੈਸਟਿੰਗ ਆਫ ਪ੍ਰੋਪ੍ਰਾਈਟਰੀ ਰਾਈਟਸ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਐੱਚ) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ

ਅੱਗੇ ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਫਲਸ਼ੌ, ਜੇ.

ਹਜ਼ਾਰਾ ਸਿੰਘ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਰਖਵਾਲਾ, ਪੈਪਸੂ, ਪਟਿਆਲਾ, ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 7 ਆਫ 1957।

1959

ਸਤੰਬਰ, 25

ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ (1950 ਦਾ XXXI)—ਸੈਕਸ਼ਨ 48—ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ (ਸੋਧ) ਐਕਟ (1956 ਦਾ LXXXI) ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧ—ਦਾ ਸਕੋਪ-ਕੀ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਕਲਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ—ਸੋਧ—ਕੀ, ਪਿਛਾਖੜੀ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ-ਐਕਟ ਦੀ ਸੋਧ-ਕੀ ਪਿਛਾਖੜੀ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ-ਉਪਚਾਰਕ, ਉਪਚਾਰਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੰਬੰਧੀ ਕਾਨੂੰਨ-ਦਾ ਅਰਥ ਅਤੇ ਦਾਇਰਾ-ਅਜਿਹੇ ਐਕਟਾਂ ਦੀਆਂ ਸੋਧਾਂ-ਕੀ ਪਿਛਾਖੜੀ ਹੈ।

ਹੈਲਡ, ਕਿ 1956 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ, 1950 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 48, ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਰਕਮ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਂ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਿਗਰਾਨ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋਕ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ, ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।